

Zlatno doba „crveno–belih“ (1923–1926)

CK1913–BSK:

1923: 7:2, 2:1, 9:1 1924: 0:2, 4:1, 2:1, 5:0, 5:1, 1:2, 6:1 1924: 3:0, 4:2, 2:5, 8:2, 7:0, 2:3 1926: 2:2, 0:2, 1:3, 0:2, 0:2, 3:5

Odigrano 22.

SK 1913 dobio 12.

BSK dobio 9.

Nerešeno 1.

Goldiferencija 73:38 za SK 1913.

Ma da razlika u poredama ne označava naročito veliku nadmoćnost „crveno-belih“ rezultati jasno govore o njihovoj superiornosti u ovom poglavlju njihove istorije. BSK je doživeo svoje najteže poraze baš u ovom dobu. Katastrofe se ređale iz dva razloga: Prvo jer je SK 1913 imao zaista sjajan tim i drugo jer je BSK preživljavao krizu izmene generacija, koju je prebrodio tek početkom 1926 godine.

Dok 1913 formira svoj slavni tim, koji će osvojiti državno prvenstvo, BSK traži zamene za Tuška, nenadmašnog vratara, za bekovski par Popović–Živković, jer Kika odlazi u Bukurešt, za halfiniju Đorđević–Burika, Elbogen, Remec, za svoje asove iz navale Nikolicu Simića, Vasiljevića, Andricu Kojića i Vecera.

Na „plavom“ nebu javljaju se buduće sportske zvezde: Mića Mitrović, Arsenijević, Nikola Marjanović, Ivica Bek, Blagoje Marjanović. Lagano se formira tim koji će docnije proslaviti BSK širom sveta.

Za ovo poglavlje vezan je i značajan sporazum između večitih rivala, prvi ove vrste u odnosima dva kluba. BSK je pozvao SK 1913 da zajednički priređuju internacionalne utakmice. Tako je sklopljen prvi sporazum između dva najveća beogradska kluba.

Zlatno doba „crvenobelih“ je ujedno i sjajno doba beogradskog futbala, jer su Dragan Jovanović, Luburić, Bane Sekulić i ostali iz tima „nepobedivog prvaka“, podigli fudbalski sport do najveće visine.

Rekordna pobeda

SK 1913—BSK 9:1 (1:0)

(25. novembra, 1923.)

SK 1913: Malenčić, – Ivković, Branko Petrović, – Martić, Mahek, Sveta Marković, – Dača Đurić, Dragan Jovanović–Žena, Luburić, Petković, Jova Ružić.

BSK: Tuško, – Popović-Kika, Živković Mile-Pop, – Marinković, Nikola Simić, Damnjanović, Vasiljević Bora, Dramnićanin, Andrica Kojić, Ubavkić, Živković.

Utakmica za jesenje prvenstvo poptsaveza. Igralište BSK-a. Gledalaca oko 3.000. Teren blatnjav. Sudija Mazić (Subotica). Strelci: Jovanović i Petković po 3, Luburić 2, Dača Đurić 1; za BSK Damnjanović.

ODLUČNA UTAKMICA

Interesovanje je bilo veoma veliko. Da nije padala kiša preko celog dana, pa čak i za svo vreme utakmice, sveta bi bilo mnogo više. Ovako je oko tri hiljade najvatrenijih navijača oba kluba prisustvovalo rekordnoj pobedi u susretu dva tradicionalna rivala.

U prvenstvu i jedni i drugi postigli su visoke pobjede. SK 1913 je savladao Konkordiju sa 6:1. Soko je pobeđen sa 9:0. Iste rezultate postigao je i BSK! „Plavi“ su, međutim, odigrali i treću prvenstvenu utakmicu. Tukli su Vardar sa 2:1. SK 1913 je tek imao da odigra ovu utakmicu. Prema tome, u slučaju da se susret između rivala završi nerešeno, prvaka potsaveza imala je da odluči utakmica između SK 1913 i Vardara. U tom slučaju pobjeda „crveno-belih“ bila bi sigurna, jer ce Vardar u to vreme nije Halazio u najboljoj formi pa se očekivala visoka pobjeda favorita. Zanimljivo je da je bek BSK-a Živković igrao posle kazne od šest meseci, a Mahek posle dužeg odmora zbog teže povrede. Utamica je, dakle, bila odlučna. Niko nije verovao u nerešen rezultat. Više izgleda za pobjedu imali su „crveno-beli“ s obzirom da je teren bio blatnjav i da je njihov tim u tehničkom pogledu bio izvanredan. Sudija je bio raspoložen da odloži utakmicu zbog teškog terena i nevremena, ali su gledaoci podigli paklenu dreku. Oni su tražili da se utakmica odigra. Na zahtee publike najzad je odlučeno da se igra.

OGORČENA BORBA U PRVOM POLUVREMENU

U prvom poluvremenu razvila se ogorčena borba. Tempo je bio strahovit. „Crveno-beli“ su lakše osvajali teren preciznijim kombinacijama, ali je BSK izvanrednim požrtvovanjem uspeo da bude ravnopravan protivnik. Igra se uglavnom vodi na sredini igrališta, jer su obe uže odbrane odlične i odbijaju sve napade. Bekovi dejstvuju odlučno, brzo i požrtvovano. Neprelazni su. Sredinom poluvremena, u 27 minutu, Đurić srećno postiže jedini gol u ovom delu igre. Iz vrlo teške situacije on je neočekivano pucao Tuško je potrčao da uhvati loptu, koja nije bila naročito jaka, ali se okliznuo i pao. Tako je otpočela serija golova. Sudija Mazić završio je prvo poluvreme tri minuta ranije od predviđenog vremena. Kada su igrači izlazili sa terena zapaženo je da su plavi potpuno iscrpljeni teškim terenom i oštrim tempom. „Crveno-beli“ su, na protiv, bili još dosta sveži. Stručno oko moglo je već sada da pretpostavi šta će se dogoditi u nasgavku igre.

BORBA PRED JEDNIM GOLOM !

Drugi minut drugog poluvremena bio je odlučan za dalji razvoj utakmice. Luburić je majstorski prešao Cimića i na bekovskoj liniji dva puta je predriblovaio beka Živkovića i privukao je i drugog braniča, a onda je nesebično poslao loptu nepokrivenom Petkoviću. Senegalcu nije bilo teško da savlada Tuška. Drugi gol dejstovao je na fizički iscrpljene igrače BSK-a poput dobro plasiranog udarca u bokerskoj borbi. Od ovog momenta SK 1913 postaje gospodar terena. BSK je prinuđen na odbranu i igra se razvija samo pred jednim golom. Vratar Malenčić je nezaposlen i za četrdeset minuta igre dobio je samo nekoliko lopti. Odbrana BSK-a sasvim je posustala, a naročito je slab najbolji igrač „llavih“ Nikola Simić, kome je ova utakmica bila jedna od najslabijih.

I Tuško je razočarao. On nije imao čvrsto tlo pod nogama i nije mogao da se baca za loptom, jer se često klizao, tako da je bio nemoćan u mnogim kritičnim situacijama. Katastrofa je, dakle, bila neminovna...

GOLOVI

Osmi minut drugog poluvremena.

Luburić puca, Tuško boksuje loptu i pada. Petković glavom šalje loptu u prazan gol, ali Damnjanović uspe da je zadrži rukama. Penal. Dragan-Žena topovskim šutom pogađa pornji levi ugao.

U 11 minutu Senegalac prodire nezadržljivo. Popović je zaostao za njim, Živković pokušava da ga faulira, ali Petković trči dalje. Popović je uspeo da ga stigne, sapliće ga, sudija ne svira, Senegalac se tetura, izbegava nov faul i plasira loptu pored Tuška u mrežu.

„Plavi“ počinju ali „crveno-beli“ su opet u navali. Luburić majstorski dribluje trojicu igrača i daje for Petkoviću, koji se probija kroz odbranu i već u 12 minutu daje neodbranljiv gol.

Šesti gol dao je Dragan Jovanović.

Najzad jedan prodor BSK-a. Ubavkić prelazi Branka Petrovića, a ovaj, videći da je gol y opasnosti, faulira protivnika. Damnjanović postiže iz jedanaesterca počasni gol za BSK.

U 31 miinutu Jovanović strahovitim šutom sa šesnaest metara daje sedmi gol, a devet minuta docnije Luburić dribluje celu odbranu, pa čak i Tuška i unosi loptu u gol. U pretposlednjem minutu igre Petković iz ofsajda postavlja krajnji rezultat.

FUTBALSKI VEŠTACI

Prosto je neshvatljivo kako je moguće igrati tako dobro po ovako teškom terenu kao što je SK 1913 igrao u drugom poluvremenu.

Navalni trio: Jovanović, Luburić, Petković praei su veštaci u baratanju s loptom. Oni se mnogo razlikuju po svom načinu igre, ali sva trojica zajedno pretstavljaju pravi majstorski trio.

Luburić je umetnik u driblovanju. Radi s loptom šta xoće. Dribluje s lakoćom na najmanjem prostoru po nekoliko igrača, privlači celu odbranu, a onda kao rukom šalje loptu levo ipi desno najbližem drugu.

Dragan Jovanović je realizator kakav se samo poželeti može. Puca iz svake pozicije, topovski. Majstor je u hvatanju „voleja“. Kad ima loptu gledaoci su već spremni da kliču od radosti. Jer gol je, izgleda, siguran!

Senegalac prodire neodoljivo i svojim dugim nogama tako vešto štiti loptu da ga je teško napasti. Čak ni faul ne pomaže, jer je Petković visok, snažan i veoma stabilan, tako da se od njega odbijaju igrači kao od zida. Siguran je pri šutu i precizan. Puca oštro i neodbranljivo.

Cio tim je igrao dobro, ali za ovako visoku pobeđu najzaslužniji je navalni trio, pravi fudbalski veštaci.

„PREPOROD“ O POBEDI

Evo šta je napisao posle pobede J. Radenković u „Preporodu“:

„I prva i druga polovina pretstavljaju jednu celinu, koja se odigrala na terenu i strani BSK. Ovaj se očajno branio i rad njegove odbrane nesumnjivo zaslužuje pohvalu...

Mestimično, Sport se oslobodio tog pritiska, ali čemu sve to kad je forvard kao po računu yppopašćivao lolte koje su mogle korisno da se iskoriste. Prvi gol je pao po desnom krilu malo po početku i celo prvo poluvreme ode sa jedan, ali drugo donosi čitav niz, seriju za koju je čovek – ako je hteo da je upamti – morao i drugu ruku da vadi iz džepa. Gol koji je dao Sport, pao je iz penala po Damnjanoviću. Inače sve što je bilo, bilo je dobro: prodori pobednika, korne, a za čudo precizni centrovi dali su igri jedan otvoren i lep izgled, dok se igračima BSK-a moraju prebaciti onoliki faulovi. Kao što se vidi... njima se baš ništa nije učinilo.

Tim pobednika, u kome su svi bili dobri, odlični, imao je juče dan, kojim se s pravom može ponositi. He zbog pobede, ne i zbog velikog rezultata, već zbog jake i sigurne igre koja takođe njemu i samo njemu ide u pohvalu.

„Jovanović „Žena“ je jedan fudbalski talent čija vrednost mnogo odskače od svih ostalih igrača. Petković ide za njim. Luburić... ali našto ređati. „Bravo Draganu Jovanoviću, bravo pobednici !“

„Kod Sporta, našeg dragog Sporta, o kome ne treba govoriti kao izgubljenom – jer se njegova pesnica pokaže kad joj se najmanje nada – nema ih mnopo koje bi u dobrom smislu mogli podvući. U odbrani Popovića, koji se borio kao lav i Tuška u голу, koji – kao valjda najbolji vratar u zemlji – nije zaslužio ovaj skor i Simića prve polovine. Dok u navali sem Živkovića, koji je nešto više vredeo, svi ispod kritike. Žao nam je što tu ubrajamo i starog favorita Andricu Kojića, ali se i on u slabom društvu raznoraznih Ubavkića i Dramničanina ugasio. Ostali svi bez ikakve vrednosti.

„Utakmicu je vodio subotički sudija Mazić sa nekoliko krupnih grešaka, ali opet korektno.

„Naš Beograd je želeo jedno zadovoljstvo u susretu domaćih rivala i dobio ga je u lepoj igri, ali je zato nekim čudnim, neželjenim slučajem mnogo glava ostalo oboreno“.